

orkester under ledning av Esa-Pekka Salonen på Centralstationen i Stockholm.

1998 beställde Rikskonsserter en brasskvintett av honom för Stockholms kammarbrass. Som i så många andra verk runt den tiden fick kvintetten en dominerande rytmisk puls, men här finns också en lugn ström helt utan accenter och rytm – och stycket mynnar efter åtta minuter ut i en drömsk koral. Det är musik som i sin helhet är ytterst krävande för musikerna, vilka till och med anmodas spela baklänges; det vill säga på ett sätt som ska ge intrycket av en skivinspelning som spelas åt fel håll.

Malcolm Arnold växte upp i en musikalisk familj och började redan som femåring spela piano och violin, sedan även trumpet. Efter studier vid Royal College of Music i London fick han redan som tjugoföråring tjänsten som solotrumpetare i Londonfilharmonin, och där stannade han i åtta år, fullärd på sitt instrument och med stor erfarenhet av hur en orkester fungerar. Istället för aktivt musicerande började han därefter att komponera och dirigera. Hans kompositionsstil är utåtriktad, melodisk och på ett positivt sätt populär. Förutom att han tilldelats en Oscar för filmmusiken till Bron över floden Kwäi, har han också varit mycket framgångsrik med såväl symfonier som solokonsserter och många andra verk. Inte sällan har han komponerat för sitt eget instrument, trumpet, i en eller annan kombination. Ett sådant verk är hans brasskvintett som skrevs på beställning av New York Brass Quintet 1961. Det här är musik där varje enskild musiker får rika tillfällen att presentera sig och sitt instrument.

Stig Jacobsson

Nu blir det ett litet uppehåll till nästa år. Mer brass blir det 16 januari: Stort Brass i serien Ung ton. Mer Ung ton med Pianot i centrum blir det 31 januari. Stråkkvartettmusik blir det med Dahlkvistkvartetten 7 februari.

Läs mer i vårt generalprogram och på vår hemsida:
www.linkopingkammarmusik.se

Missa inte heller nyårkonserten med Linköpings symfoniorkester med sopranen Ann-Christine Larsson och tenoren Tomas Lind. För att inte tala om Galakonserten 5 januari med Östgöta blåsarsymfoniker och Olle Persson, baryton och Christina Larsson, sopran.

Stockholms kammarbrass

Urban Agnas trumpet

Tom Poulsen trumpet

Jonas Bylund trombon

Annamia Larsson valthorn

Sami Al Fakir tuba

Wallenbergsalen
Östergötlands museum
23 november 2015 kl. 18.30

Konserten ges i samverkan med Östergötlands museum och med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping, Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic i Linköping.

Program

Joakim Agnas (f. 1969)

Tango

Tielman Susato (ca 1510 – ca 1570)

Danser ur Dansereye

(arr. Urban Agnas)

Victor Ewald (1860–1935)

Brasskvintett nr 3

Allegro moderato

Intermezzo

Andante

Vivo

Anders Hillborg (f. 1954)

Brasskvintett

Tielman Susato

Danser ur Dansereye

(arr. Urban Agnas)

Malcolm Arnold (1921–2006)

Brass Quintet

Allegro vivace

Chaconne. Andante con moto

Con brio

Joakim Agnas är en av landets främsta trumpetare och har länge spelat i Sveriges Radios symfoniorkester. Vid sidan av musicerandet har han också varit flitig som arrangör och tonsättare. Han skrev sin *Tango* för Stockholms kammarbrass 1996, som han då var medlem i, och han hade de enskilda musikerna i tankarna under komponerandet. Att det blev just en tango visade sig först efteråt.

Man vet inte mycket om *Tielman Susatos* liv och leverne, inte ens med säkerhet när och var han föddes. Men att han större delen av sitt liv verkade i Nederländerna och i trakten av Antwerpen tycks stå klart. Man vet också att han var en flitig tonsättare av mässor, motetter och chansoner, verk som han även gav ut på sitt eget förlag. På detta förlag gav han 1551 också ut en även långt fram i tiden flitigt använd bok med "alderhande dansereye", allehanda danser av mycket skiftande slag, däribland de som Urban Agnas här arrangerat. Om Susato verkligen komponerat alla dessa melodier är däremot mer tveksamt.

Victor Ewald var professor vid tekniska högskolan i S:t Petersburg, och passar därmed helt in i den normala bilden. Vid den tiden ansågs nämligen inte musik vara något man kunde livnära sig på. Ewalds goda vänner och kollegor Borodin och Rimskij-Korsakov var kemiprofessor respektive marinofficer. Men Ewald brann för musiken. Han spelade cello i en stråkkvartett, och han komponerade på lediga stunder.

Det är egentligen först under senare år man början intressera sig för hans verk. De hade fallit i glömska och hittades på nytt först när man med ljus och lykta letade efter brassmusik i romantisk anda. De stora romantiska tonsättarna har ju helt negligerat musik för dessa instrument. Men i Ewalds produktion hittade man sex nästan Brahms-inspirerade brasskvintetter. Det var ett oväntat fynd som snabbt spred sig till världens brassensembler.

Det är få svenska tonsättare av idag som fått lika stor nationell och internationell uppmärksamhet som *Anders Hillborg*. Alla hans nya verk inkluderas snabbt i repertoaren. Han har skrivit nyskapande körer och såväl orkester- som kammarmusik. Stort medialt intresse ägnades de sånger han komponerade till Eva Dahlgrens texter, inte minst när hon sjöng dem under en konsert med Radios Symfoni-